

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 3To/72/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010468  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Repáň  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313010468.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Repáňa a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Juraja Krupu na verejnom zasadnutí konanom 18. júna 2015 prejednal odvolanie okresného prokurátora podané proti rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/137/2013 z 21.10.2014 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Čadca bol obžalovaný E. E. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca č. Pv 98/2013 zo 4.12.2013, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe:

dňa 28.11.2012 v presne nezistenom čase, počas denných hodín, v B. X. L., okr. Čadca, na chodníku v smere centrum v miestnej časti K., asi 50-60 m od rodinného domu č. XXX, po krátkom rozhovore s Z. S., fyzicky napadol Z. S. tak, že ho silnou intenzitou udrel doskou dlhou cca 60 cm najmenej jedenkrát zozadu po chrbte cez pravé rameno a následne najmenej jedenkrát zozadu do oblasti rebier pravého boku, následkom týchto úderov spadol Z. S. na zem, čím utrpel zranenie - trieštivú zlomeninu chirurgického krčka ramennej kosti vpravo s posunom úlomkov a čiastočným vyklbením hlavice ramennej kosti, pričom porucha zdravia a PN u Z. S. trvala 9 týždňov,

lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti rozsudku okresného súdu podal riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor. V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že v priebehu trestného konania poškodený Z. S. od počiatku, teda od podania trestného oznámenia v priebehu prípravného konania i na hlavnom pojednávaní zotrval na skutočnosti, že zranenie mu spôsobil práve obžalovaný E. E. tam uvedeným spôsobom. Na týchto skutočnostiach zotrval i pri konfrontácii s obžalovaným a v priebehu celého konania nebolo zistené, že by v tom čase Z. S. napadla fyzicky iná osoba. Keďže u poškodeného Z. S. bolo objektívne zistené zranenie popísané v znaleckom posudku a z výpovede poškodeného vyplýva, že mu toto zranenie spôsobil obžalovaný, okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Žiline napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade odvolania podaného okresným prokurátorom preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky

prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Po preskúmaní trestného spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, a to pri plnom uplatnení všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov, najmä zásad ústnosti, priamosti a bezprostrednosti. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a vysvetlil, prečo dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade odôvodňujú postup podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Podstata žalovanej trestnej činnosti podľa obžaloby mala spočívať v tom, že obžalovaný E. E. mal dňa 28.11.2012 v presne nezistenom čase, počas denných hodín v B. X. L., okr. Čadca, blízko pri bydlisku poškodeného Z. S. tohto udrieť silnou intenzitou doskou dlhou približne 60 cm, a to minimálne 2-krát, jedenkrát po chrbte a ramene a druhýkrát po oblasti rebier, čím mal poškodenému spôsobiť zranenie - trieštivú zlomeninu chirurgického krčka ramennej kosti vpravo s posunom úlomkov a čiastočným vyklbením hlavice ramennej kosti, pričom liečenie tohto zranenia u poškodeného si vyžiadalo 9 týždňov. V prejednávacom prípade boli v prípravnom konaní zadovážené a na hlavnom pojednávaní okresným súdom vykonané dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporovali. Z trestnej činnosti obžalovaného usvedčoval svojou výpoveďou iba poškodený Z. S., pričom obžalovaný spáchanie tohto trestného činu od počiatku popieral.

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych a nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa doplňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukáže všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine môže byť teda založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí tým skôr, keď v prejednávacom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré si navzájom odporujú a súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si navzájom neodporuje o podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému alebo poškodenému. Po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu súd postupom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia sa rozhodne, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá nie je vierohodná.

Okresný súd svoje rozhodnutie, ktorým oslobodil obžalovaného E. E. spod obžaloby, podrobne a logicky odôvodnil, vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavných pojednávaniach a podrobne rozviedol, prečo neuveril výpovedi poškodeného Z. S., resp. túto jeho výpoveď vyhodnotil ako nevierohodnú.

Krajský súd sa s týmto hodnotením dôkazov súdom prvého stupňa v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Výpoveď svedka poškodeného Z. S. nebola potvrdená ďalšími dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, najmä čo sa týka času spáchania skutku, ale aj spôsobu vzniku jednotlivých zranení. Poškodený spočiatku tvrdil, že ku skutku malo dôjsť okolo 10.00 hod. v doobedňajších hodinách, pričom z výpovede svedka H. L., synovca poškodeného vyplýva, že tento pomáhal svojmu strýkovi dostať sa z cesty domov okolo 14.30 hod. V čase keď pomáhal tento svedok svojmu strýkovi prejsť do jeho bydliska,

v blízkosti nikde nevidel obžalovaného a taktiež ani nevidel latu, ktorou by mal obžalovaný poškodeného udrieť. Okrem matky poškodeného a neznámej mladej ženy sa na mieste činu nikto iný nenachádzal.

Znaleckým dokazovaním bolo vylúčené tvrdenie poškodeného, že k predmetnému zraneniu došlo úderom zo strany obžalovaného, a to latou dlhou približne 60 cm. Takýto spôsob vzniku zranenia znalec jednoznačne vylúčil. Na druhej strane ak by poškodený v dôsledku úderov zo strany obžalovaného spadol na zem, museli by sa nájsť na tele poškodeného aj hematómy po priamom údere latou do oblasti ramena, resp. rebier. Takéto zranenie u poškodeného však objektívne zistené nebolo.

Na podklade uvedených skutočností krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní nevylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru, že zranenie si poškodený spôsobil sám, bez zapríčinenia inej osoby. Tomuto záveru nasvedčuje najmä znalecké dokazovanie, ktoré bolo učené v tomto konaní.

Keďže po vykonaní všetkých dostupných dôkazov a ich náležitom vyhodnotení zostali pochybnosti, či obžalovaný E. E. uvedený skutok v obžalobe spáchal, okresnému súdu nie je možné nič vytknúť, keď v zmysle ust. § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd nepovažoval odvolanie okresného prokurátora za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.